

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT
EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Wydział ds. kontaktów z mediami i informacji

KOMUNIKAT PRASOWY NR 57/04

13 lipca 2004 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-27/04

Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Radzie Unii Europejskiej

W PRZEDMIOTOWYM WYROKU TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WYJAŚNIA KOMPETENCJE KOMISJI I RADY ODNOŚZĄCE SIĘ DO PROCEDURY NADMIERNEGO DEFICYTU

Trybunał uznaje za niedopuszczalną skargę Komisji w zakresie obejmującym żądanie unieważnienia nieprzyjęcia przez Radę decyzji wezwania Niemiec i Francji do wykonania ich zobowiązań. Jednocześnie Trybunał stwierdza nieważność wniosków przyjętych przez Radę, w których to wnioskach Rada zawiesza procedury nadmiernego deficytu oraz zmienia zalecenia uprzednio wystosowane przez nią do każdego z tych Państw Członkowskich w sprawie obniżenia nadmiernego deficytu.

A. Przepisy dotyczące procedury nadmiernego deficytu

W kontekście Unii Gospodarczej i Walutowej Traktat WE ustanawia procedurę nadmiernego deficytu¹, której celem jest skłonienie, a w razie potrzeby, przymuszenie danego Państwa Członkowskiego do zredukowania stwierdzonego deficytu. To Rada ponosi główną odpowiedzialność za zapewnienie przestrzegania dyscypliny budżetowej przez Państwa Członkowskie.

Procedura nadmiernego deficytu jest procedurą podzieloną na etapy, których przebieg, jak również funkcje i odpowiednie uprawnienia zaangażowanych instytucji są zdefiniowane w Traktacie. Procedura ta może doprowadzić do nałożenia sankcji na Państwa Członkowskie.

Każdy etap procedury przewidujący interwencję Rady zakłada, iż na zalecenie Komisji bada

¹ Art. 104 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

ona czy dane Państwo Członkowskie wypełniło zobowiązania wynikające z zaleceń i decyzji uprzednio przyjętych przez Radę w stosunku do niego.

Zasady traktatowe dotyczące procedury nadmiernego deficytu są sprecyzowane i wzmocnione w Pakcie Stabilności i Wzrostu, ustanowionym między innymi na mocy uchwały Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. oraz rozporządzenia z tego samego roku w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia [stosowania] procedury nadmiernego deficytu².

Rozporządzenie to ustanawia ściśle ramy czasowe, których należy przestrzegać w ramach procedury nadmiernego deficytu oraz warunki zawieszania procedury.

B. Fakty poprzedzające postępowanie

Na podstawie zalecenia Komisji Rada zdecydowała, iż w Niemczech i Francji istniał nadmierny deficyt budżetowy. Przyjęła ona dwa zalecenia wyznaczające owym dwóm Państwom Członkowskim nieprzekraczalny termin dla przedsięwzięcia środków zmierzających do obniżenia nadmiernego deficytu.

W związku z bezskutecznym upływem tych terminów, Komisja zaleciła Radzie podjęcie decyzji stwierdzających, że ani Niemcy, ani Francja nie przyjęły w odpowiedzi na zalecenia Rady odpowiednich środków celem zredukowania ich deficytu budżetowego. Komisja zaleciła również Radzie wezwanie owych Państw Członkowskich do przyjęcia środków celem zredukowania ich deficytu.

Dnia 25 listopada 2003 r. Rada przeprowadziła głosowania nad zaleceniami podjęcia decyzji przedstawionymi przez Komisję, nie osiągając w nich wymaganej większości. Tego samego dnia Rada przyjęła w stosunku do każdego z zainteresowanych dwóch Państw Członkowskich wnioski co do zasady podobne, w których postanowiła ona zawiesić procedury nadmiernego deficytu w stosunku do Niemiec i Francji oraz wystosować pod ich adresem zalecenia zmierzające do obniżenia nadmiernego deficytu biorąc pod uwagę zobowiązania każdego z owych Państw Członkowskich.

Dnia 27 stycznia 2004 r.³ Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości skargę wobec nieprzyjęcia przez Radę zalecanych przez nią decyzji oraz w stosunku do przyjętych przez Radę wniosków.

C. Wniosek o stwierdzenie nieważności nieprzyjęcia przez Radę, wbrew zaleceniom Komisji, z jednej strony, decyzji stwierdzających, iż ani Niemcy, ani Francja nie przedsięwzięły odpowiednich środków w celu zredukowania ich deficytów budżetowych, z drugiej zaś strony, decyzji o wezwaniu owych dwóch Państw Członkowskich do wykonania ich zobowiązań

W pierwszym rzędzie Trybunał stwierdza, że w sytuacji, gdy Komisja zaleca Radzie podjęcie tego rodzaju decyzji, o jakich mowa w niniejszej sprawie, lecz wymagana większość głosów nie zostaje w Radzie osiągnięta, nie istnieje żadna - nawet dorozumiana - decyzja w

² Rozporządzenie Rady nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r., Dz. U. L 209 z dnia 2 sierpnia 1997 r., str. 6.

³ Na wniosek Komisji, dnia 13 lutego 2004 r., Prezes Trybunału wydał zarządzenie o rozpoznaniu sprawy w trybie procedury przyspieszonej.

rozumieniu Traktatu.

W konsekwencji Trybunał stwierdza, że nieprzyjęcie przez Radę decyzji zalecanych przez Komisję **nie kreuje aktu prawnego zaskarżalnego w trybie skargi o stwierdzenie nieważności i uznaje skargę w tej części za niedopuszczalną.**

D. Żądanie stwierdzenie nieważności wniosków przyjętych przez Radę jako zawierających decyzje zawieszenia procedur nadmiernego deficytu w stosunku do Niemiec i Francji oraz decyzje zmieniające zalecenia uprzednio wystosowane przez Radę do owych dwóch Państw Członkowskich w celu obniżenia ich nadmiernego deficytu

Trybunał orzeka o dopuszczalności skargi w zakresie, w jakim jest ona skierowana przeciwko **wnioskowi**, albowiem wnioski te **zmierzają do wywołania skutków prawnych**. W istocie zawieszają one toczące się procedury nadmiernego deficytu oraz zmieniają zalecenia przyjęte uprzednio przez Radę.

Następnie Trybunał stwierdza, że Rada posiada uprawnienia ocenne w przedmiotowej materii, skoro ma ona prawo zmienić akt zalecany przez Komisję na podstawie odmiennej oceny odpowiednich danych ekonomicznych, koniecznych do podjęcia środków oraz terminarza obowiązującego dane Państwo Członkowskie.

Tym niemniej **Rada nie może uwolnić się od zasad ustanowionych w Traktacie, ani od zasad, które sama na siebie nałożyła w rozporządzeniu nr 1467/97.**

- ***W przedmiocie zawieszenia procedury nadmiernego deficytu*** Trybunał podkreśla, że rozporządzenie ustanawia wyczerpujący katalog przypadków zawieszenia procedury nadmiernego deficytu, tj. jeżeli dane Państwo Członkowskie podejmie środki w odpowiedzi na zalecenia lub wezwanie, wystosowane do niego przez Radę na mocy Traktatu. Trybunał przyznaje, że zawieszenie *de facto* może wynikać z okoliczności, iż Rada wobec zaleceń Komisji nie osiągnęła większości głosów wymaganej dla przyjęcia decyzji.

Tym niemniej, w swych wnioskach z dnia 25 listopada 2003 r. Rada nie ogranicza się do stwierdzenia faktycznego zawieszenia procedury nadmiernego deficytu, wynikającego z niemożności przyjęcia decyzji zalecanej przez Komisję. Ponieważ wnioski Rady uzależniają zawieszenie od poszanowania przez dane Państwo Członkowskie jego zobowiązań, ograniczają one uprawnienia Rady do późniejszego wystosowania wezwania na podstawie wcześniejszych zaleceń Komisji tak długo, jak długo uznawać się będzie, iż zobowiązania są przestrzegane. W konsekwencji, ocena Rady stanowiąca podstawę decyzji o wystosowaniu wezwania nie będzie już bazować na treści zaleceń w przedmiocie obniżenia deficytu, które Rada uprzednio wystosowała do danych Państw Członkowskich, lecz na jednostronnych zobowiązaniach owych Państw.

- ***W przedmiocie zmiany zaleceń przyjętych przez Radę w kwestii obniżenia deficytu***, Trybunał stwierdza, że skoro Rada uchwaliła owe zalecenia, **nie może następnie ich zmienić bez nowej inicjatywy Komisji**, która ma prawo inicjatywy w ramach procedury nadmiernego deficytu.

Tymczasem wnioski Rady nie zostały poprzedzone inicjatywą Komisji, zmierzającą do uchwalenia zaleceń Rady odnośnie obniżenia nadmiernego deficytu, odmiennych od tych

uprzednio uchwalonych.

Ponadto, zalecenia zawarte w owych wnioskach zostały uchwalone w sposób niezgodny z zasadami głosowania przewidzianymi dla podejmowania decyzji w kwestii wystosowywania wezwania, które różnią się od zasad przewidzianych dla przyjmowania zaleceń odnoszących się do obniżania nadmiernego deficytu.

W związku z powyższym Trybunał stwierdza nieważność wniosków Rady z dnia 25 listopada 2003 r.

Dokument nieoficjalny sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępny we wszystkich wersjach językowych.

W celu uzyskania dodatkowych informacji, prosimy o kontakt z Panią Sophie Mosca-Bishoff

Tel : (00352)4303 3205 Faks: (00352)4303 2034

Zdjęcia z uroczystego posiedzenia dostępne są na EBS „Europe by Satellite” prowadzonym przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,

*L-2920 Luksemburg, Tel : (00352) 4301 35177, Faks : (00352) 4301 35249
lub B-1049 Bruksela, Tel : (0032) 2 2964106, Faks : (0032) 2 2965956*